

Heiðrar enskum føroyamálsvini

Komin eru til Føroya at vitja professarin W.B. Lockwood og konan. Lockwood kom til Føroya á fyrsta sinni í 1950-árunum, og búði í tvey summør í Hesti hjá Jóan Chr. Poulsen, til at læra seg føroyskt.

Lockwood var ein fremstur teirra, um hava fingist við føroyskt viðindaliga. Hann hevur verið professari í týskum og hevur skiftst ímillum at arbeiða við lærda háskúlan í Reading og lærdan háskúla í Eysturtýsklandi.

Viðvíkjandi føroyskum máli hevur hann verið stórvirkin. Vit kunnu nevna høvudsverk hansara um føroyskt mál: «An Introduction to modern faroes» (1957), og er hetta fyrsta heila lýsing av føroyskum nútíðarmáli, skrivað á fremmandum máli. Man so eisini vera ætlað at vera lærabók hjá fremmandum.

So eru ritgerðir og bókur um ymis evni, tær ritgerðir eru um hesi orðini fyrri lutir og hugtøk, men ikki tær røttu og vanligu orðini, hetta, sum á fremmandum verður nevnt Tabu skákskrift, t.d. hvast við fyrri kniv, og onnur tilik, hetta fyrri at

ikki skal henda óhapp ella vanlukka, og hann ber saman við tabu í øðrum málum, á enskum og gæliskum.

Í 1961 bók: «Faroese Bird Names», har hann nevnr fuglarnar og nøvnini og hevur Lúgleiðingar um tøy. — Og endaliga er at nevna útgáva og viðgerð hansara av Sandoyarbók: «Die Färoischen Sigurdlieder nach der Sandoyarbók».

Umframt alt hetta hevur Lockwood verið dyggur stuðul hjá føroyskum orðabókaarbeiði.

Men sjálvandi liggur nógv annað eftir henda mentamann, og vit taka burtur úr rúgvuni: Í 1967 skrivaði hann áhugaverda ritgerð: «Det vendiske mindretal i Aust-Tyskland». (Syn og segn). Tað er um teir seinastu vendarnar, sum eftir eru í dag. Teir eru o.u. 100.000 sálir, sum búgva saman í Eysturtýsklandi og hava varðveitt sitt vendiska móðurmál og eru eldhugaðir fyrri at varðveita tað framyvir og tjóðskap sín. So er eftir hann bók við yvirlikti yvir indoeuropeisku málini við sínum fjølmörgu greinum á hesum mikla málbúli.

Ikki skal vera ónevndur tann hjartaligi blóðskapur, sum Lockwood-hjúnini altið veita gestum, sum koma at vitja.

Vit ynskja tykkum hjartaliga vælkomin til okkara.

Jóhannes av Skarði

**HAVNAR
TAXI**
Tel. 88100

Lesarabrøv

Sparing við skili

Tað, at landsins kosnu menn royna at spara, er alla æru vert, sparingin skuldi bert verið komin fyrri árum síðani. Men tað má sparast við skili.

At fraktbilarnir, sum skulu koyra tað, vit skulu nyta í Sandoyinni, ikki sleppa við Trónda tær klokkiðir, teir vóru vanir at koma suður, og sama at fara um morgunin, dugi eg ikki at siggja er nokur sparing, men eitt betýði-

ligt afturstig fyrri okkum, sum enn royna at balast her suðuri.

Áður enn sparitiltøkini vóru sett í verk, vistu vit, at øll frakt kom við bilinum úr Havn kl. 10.30. Nú bilurin er blivin av við henda møguleika, men istaðin skal roknað sum aðrir bilur upp í køkultúr, kemur hann ongantíð fyrr enn út á dagin og helst verður tað ikki at ganga long tíð til vit kanska ikki

siggja fraktbilin sama dag, so stóðan bara versnar.

Her er tað blivið so galtið, at skulu vit hava ein maskinlut ella annað, ið skal brúkast t.d. á einum verkstaði, so eru vit noyddir til at biðja um endiliga ikki at senda tað við fraktbilinum, men leggja lutin beinleiðis umborð á skipið, so vit sjálvi kunnu heinta lutin, tí annars kann tað verða ov

leingi at fáa fatur á hesum lutum.

Tit, ið ráða fyrri borgum, verða vinarliga biðnir um at fáa hetta broytt aftur sum tað var, tí hetta hevur einki við krónur og oyru at gera. Latið tað ikki bliva sum á Dimun at búgva í Sandoyinni.

Palli Dalsgaard

»Fær tí Sonurin gjørt tykkum fríar, verða tit av sonnum fríir«

Í Sosiali nr. 100 — 31. mai 1991 er stutt grein, har evnið er frísinni, og er henda grein bygd á telefonsamrøðu blaðmaðurin hevði við undirritaða. Av tí at greinin bert eru brot, tikið úr samrøðuni okkara millum kenni eg skyldu til at lýsa hugsanir betur, ið lógu til grund fyrri hesum úttalilsum og svørum.

»Eg haldi at í fyrirbyrgjan er varðveitsla«, stendur miðskeiðis í greinin, og er hetta sannroyndin hjá flestu okkara, sum so nekunlunda heilskapar eru komin um flúrar og streymtargar livsins. Forældur okkara segdu: »Far ikki! Helt ger burtur frá øllum ivasomum stóðum og felagsskapum. Tí tú hevur ikki stabilitet til at siga nei, tá ið tað bjóðast, ið kann verða tær til van-

lukkun«. Vit lýddu á hesi heldur strongu forboð teirra, og so langt vit megnaðu at fylgja hesi tilræðing teirra, ið ikki bert varð søgd okkum av munni teirra, men livað av teimum í dagligari fyrmynd; varð tað okkum til fyrimuns og signing.

»Ungdomurin er nógv meira saman í dag enn fyrr. Okkara endamálið er at læra ungdomin hvussu hann skal fyrihalda seg har hann er!«

Hugsanin við hesum orðum er um hin trúgvandi ungdomin, tí í samfelagi teirra við Harran liggja møguleikarnir og í teimum sjálvum er styrkin. So verður hin ungi lærdur leiðina hann skal ganga, vikur hann ikki á henni, heldur ikki tá ið hann er vorðin gamal.

»Um vit ikki gingu hesa leiðina, vóru bert eldri fólk í samkomuni, meti eg...«

Í hesum liggur avbjóðingin hjá okkum øllum. »Eg havi loyvi til alt — men ikki alt er til gagn! Eg havi loyvi til alt — men eg má einki lata fáa vald á mær!« sigur Skriftin.

Hjá einum trúgvandi er eingin avmarkan í at virka fyrri Harran. Einkin stað á fold er av minni virði enn eitt annað, og eingin felagsskapur av menniskjum er av størri týðningi enn ein annar, hjá Gudi er ikki mannamunur. Einasta, ið her ger seg galdandi er, um vit kunnu liva Kristus har vit eru, ber tað ikki til er betri ikki at fara, tí tað leiðir til trúgv.

Satt frælsi finst aldri í

fjarstöðu frá medmenniskjum okkara, men í rættari livsførslu teirra millum. Men kann henda livsførslan ikki gjøgnumførast teirra millum, er betri at flýggja enn at falla.

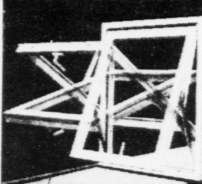
»Fær tí Sonurin gjørt tykkum fríar, verða tit av sonnum fríir«.

Hesi orð komu av vørrum Harrans, sum altið bar seg rætt at har Hann var — og hví? Tí matur ella liv Hansara var at gera verk Guds og fullføra vilja Hansara. Hesin er Jesus Kristus, Sonur Guds, sum við Heilaga Andanum býr í hjørtum teirra trúgvandi.

Poul Færo

· sosialurin · sosialurin · sosialurin · sosialurin · sosialurin · sosialurin · sosialurin

HÚSAGLUGGIN

Gluggin til t. føroysku familjuna. Sera smidligur og lættur at handfara. Ramma, karmur og beslag 100 mm breitt. Stødd eftir ynski. Tilboð givið obindandi. Bilagir og betri.

FORØYA GLUGGI
370 Miðvegur - Tlf. 32411
Telefax 33073

Ja! Eg gerist haldari av Tíðindablaðnum Sosialinum og fáir blaðið **5 ferðir um vikuna.**

Halðaragjaldið er kr. 200,- fyrri ársfj. Halðarar uttanlands gjalda kr. 235,-/ársfj. Goltið verður ongantíð fyrri fleiri bløð enn tvey, ið eru eftir at koma í einum ársfjórðingi.

Navn:

Bústaður:

Bygd/býur:

Kannað postverkinum

Okeypis
Sosialurin
rindar
postgjaldið

64

tíðindablaðið
sosialurin

Box 76
110 Tórshavn